

சங்க இலக்கிய மடலேறுதல் - பெண் மையநோக்கு 'MADAL EARUDHAL' IN SANGAM LITERATURE - FEMINISM VIEW

முனைவர் த. செல்வமணி | Dr. T. Selvamani

Assistant Professor of Tamil Bishop Heber College, Tiruchirappalli-7

Email: selvamanithangarasu@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க காலத்தில் காதல் நிறைவேறாத ஆடவனுக்குத் தன் காதலை சமூகத்தினர்க்கு வெளிப்படுத்தும் உரிமை இருந்தது. ஆனால், பெண்ணுக்கு அந்த உரிமை மறுக்கப்பட்டது. உரிமை மறுக்கப்பட்ட பெண்ணின் மனவுணர்வினை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

Abstract

During the Sangam period, the unfulfilled man had the right to express through 'Madal earudhal' his love to the society. But, the woman was denied that right. This analysis highlights the lack of rights of the woman and her mentality.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): மடலேறுதல், சங்க இலக்கியம், காதல், பெண்மைய நோக்கு, Madal Earudhal, sangam literature, love, feminism view.

முன்னுரை

தமிழ்ச்சமூக அக இலக்கிய மரபில் வரலாற்றில் ஒரு கூறாக இருந்த மடலேறுதல் என்பது அன்றைய நிலையில் ஆண்களுக்கு உரித்தான ஒரு செயலாகவே இருந்துள்ளது. தன் காதலைப் பலர் அறியும் விதமாக நிகழ்த்தும் அரங்கேற்றமாகவே இம்மடலேறுதல் நிகழ்ந்துள்ளது. எனவே, மடலேறுதல் என்னும் நிலைப்பாடு ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியதாகவும், பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட நிலையுமே சமூகத்தில் திணிக்கப்பட்ட கருத்தாடல்களே என்னும் நிலைப்பாடு உண்டாகின்றது.

பொற்புடைய நெறி இல்லை

கைக்கிளை முதலாய ஏழு திணையுள்ளும் தலைவி மடலேறியதாகப் புலனெறி வழக்கம் செய்தல் இல்லை. அது பொற்புடைய நெறியும் இல்லை என்பதனைத் தொல்காப்பியர்,

“எத்திணை மருங்கினும் மகடீஉ மடன்மேல்

பொற்புடை நெறிமை இன்மை யான” (தொல்.பொருள்.அகத்.37)

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொற்பாவது - பெண்மைக்குரிய தெய்வத்தன்மை என்றும், மடலேறுதல் தன்மையால் அதனை இழக்க நேரிடும் என்றவாறு ஒரு கருத்தைக் கட்டமைத்துள்ளது.

இதன் மூலம் பெண்ணுக்கான வரையறையை ஒரு ஆண் கட்டமைப்பதாகவே சூழல் உருவாகிறது. அதாவது, ஒரு பெண் என்பவள் இப்படித்தான் செயல்படுபவளாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு வரையறையைச் செய்தது ஆணாகத்தான் இருந்திருக்க முடியும். அப்படியானால் தன் விருப்பத்திற்கேற்றவாறே ஆணின் வரையறையும் இருக்க முடியும். அப்பொழுது, அது நிச்சயமாக ஆதிக்க அதிகாரத்தைத் திணிப்பதாகவே இருக்க வாய்ப்பு உண்டு. அதாவது, ஆண் மடலேறுவது

தான் இலக்கிய மரபு என்றும், பெண் மடலேறுதல் வழக்கில் இல்லை என்றும் இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ளன.

பெண்ணிய நோக்கில் மடலேறுதல்

பெண்ணியம் என்பது பெண்களைத் தாழ்வுபடுத்தும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார நடைமுறைகள், கட்டமைப்புகள் மற்றும் சமத்துவமின்மையை எதிர்க்கும் கவனப்படுத்தும் சமூக, கலாசார அரசியல் இயக்கங்கள், செயற்பாடுகள், கோட்பாடுகளின் தொகுப்பாகும்.

Feminism என்னும் ஆங்கிலச்சொல் Femina எனும் இலத்தீன் மொழியிலிருந்து உருவானது. இதன் பொருள் பெண்மைக்குரிய இயல்புகளை உடையவள் என்பதாகும். இச்சொல் தமிழில் பெண்ணியம், பெண்ணிலைவாதம், பெண்நிலை ஏற்பு, மகளிரியல், பெண் நலக்கொள்கை ஆகிய சொற்களால் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆண் பெண் சமத்துவத்தில் கவனம் செலுத்தும் கோட்பாடாகவும் இது வரையறுக்கப்படுவதுண்டு. சமத்துவமின்மையின் மூலங்கள், சமத்துவத்தை அடைவதற்கான வழிமுறைகள், பால் மற்றும் பால்நிலை அடையாளங்களை விமர்சிப்பது, கேள்விக்குட்படுத்துவதற்கான எல்லைகள் போன்றன தொடர்பில் பெண்ணியவாதிகளிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு.

மடலூர்தல் பற்றி, தொல்காப்பியர் காலத் தமிழர் என்னும் நூலில் புலவர் குழந்தை குறிப்பிடுகையில், நாணத்தால் உடன்படாதவளை வற்புறுத்தினால் மறுத்துவிடுவாள். அங்ஙனம் வற்புறுத்தல் காதலன்புக்குப் புறம்பான செயலாகும். இன்றும் கள்ளத்தாலி கட்டுதல், அவளுக்கும் எனக்கும் பழக்கம் உண்டென்று பிறரிடம் கூறுதல், வெளிப்படாததற்கடிதம் எழுதுதல் போன்ற செயல்கள் நிகழ்கின்றன. இவை மடன்மாசூறல், மடலூர்தல் போன்றவையேயாம். இன்றும் ஒழுக்கத்தை மதியாத கீழ்மக்களே இத்தகைய கீழ்மையான செயல் செய்கின்றனர் (புலவர் குழந்தை, 2012) என்கிறார்.

மணத்திற்கு முன் ஒருவன், ஒருத்தியின் உருவமும் பெயரும் எழுதிய ஓலையுடன், குதிரை மேலேறிக்கொண்டு, அவளுக்கும் தனக்கும் உள்ள தொடர்பைக் கூறிக் கொண்டு, அவள் ஊர்த் தெருவிடைச் செல்லும் அத்தகு உரிமையுடன் அன்று களவொழுக்கம் இருந்து வந்தது. ஆனால், எத்தகைய காமமிக்க கையறு நிலையிலும் மகளிர் மடலூர்தல் வழக்கமில்லை. அதைச் செய்யப் பெண்களும் முன்வரவில்லை. அதாவது, தன் காதலன் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு அவனுக்கும் எனக்கும் தொடர்பு உண்டென்று கூறிக்கொண்டு பழி உண்டாக்கும் செயலில் பெண்கள் ஈடுபடவில்லை. பெண்கட்குரிய உயிரினும் சிறந்த நாணுடைமையே இதற்குக் காரணமாகும். இதனை வள்ளுவரும்,

“கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்க தில்”

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மடலேறுதல் - தனிமனித வன்முறை

தலைவன் தான் விரும்பிய பெண்ணை அடைய பல வகையான தனி மனித வன்முறையில் இறங்கி தலைவி அதற்கு இசைவு தரவில்லையென்றால், காமம் மிகுந்தால் ஆடவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வார். ஏன் உயிரைக் கூட விடத் துணிவர். யாரும் சூடாத பூவைச் சூடி மடலேறி தலைவி வசிக்கும் இடம் வந்து தலைவியைத் தூற்றுவேன். அதன் பின்பும் தலைவி தன் காதலை ஏற்கவில்லையெனில், இறந்துவிடுவேன் என்று தோழியிடம் ஓர் அச்ச உணர்வை ஏற்படுத்தி, தன் செயலை வெற்றி பெறச் செய்யும் சூழ்ச்சியினைக் கையாளுகின்றான். இவ்வாறு பிறரை

அச்சங்கொள்ளச் செய்து தன் தேவையினை நிறைவேற்றிக் கொள்வது ஒரு வகையான தனிமனித வன்மம் ஆகும். இதனை குறுந்தொகை பாடல் எண் 17 வெளிப்படுத்துகிறது. தோழியும் தலைவனின் இவ்வன்மத்துக்கு அஞ்சித் தலைவியிடம் தூது சென்று உரைப்பதை,

“மாவென மதித்து மடலூர்ந்து ஆங்கு
மதிலென மதித்து வெண்தேர் ஏறி
என்வாய் நின்மொழிமாட்டேன் நின்வயின்
சேரிசேரா வருவோரக் கென்றும்
அருளல் வேண்டும் அன்புடை யோயெனக்” (நற்.342)

என்பதிலிருந்து தலைவனின் தனிமனித வன்முறைக்குப் பயந்தே தலைவியிடம் தூது சென்றதைக் காணமுடிகிறது. மேலும்,

“பல்லார்நக் கெள்ளப் படுமடன் மாவேறி
மல்லலூ ராங்கட் படுமே நறுநுதல்
நல்காள்கண் மாறி விடினெச் செல்வான்நாம்” (கலி. 61)

என்பதிலிருந்து, நீ அருள்செய்யாது கைவிட்டால் பலரும் சிரித்து நகையாட, மடல் ஏறி, ஊர் அலர் ஏற்படும்படி உன்னைப்பற்றி இழிவாகப் பேசும் வன்செயலில் இறங்கிவிடுவான் போலிருக்கிறது என்று கூறுவதிலிருந்து தனிமனித வன்செயலினை அறிய முடிகிறது.

வன்செயலால் மணம் புரிதல்

காமமீதுற்ற தலைவன், தலைவி தன் காதலை ஏற்காத பொழுதும் தலைவியின் சுற்றத்தார் வரைவிற்கு உடன்படாத போதும் தலைவன் மடல்மாவில் ஏறி, தலைவியின் ஊரில் உள்ள பொதுமன்றத்திலோ, தெருவிலோ தலைவியைப் பற்றியும், அவன் தமரைப் பற்றியும் இழிவுபடுத்திப் பாடுகின்றான். இதனை,

“மறுத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி
நிறுக்குவென் போல்வல்யான் நீபடு பழியே” (கலி. 58)

“பல்லார் நக்கெள்ளப் படுமடன் மாவேறி” (கலி. 61)

என்ற அடிகளின் வழி அறியமுடிகிறது. இங்கு மடலேறுதல் என்பது பலரும் சிரித்து இகழப்படும் இழிவான செயலாகக் கருதப்பட்டதுடன் தலைவி மற்றும் அவளின் தமர்மீது ஊரார் பழி தூற்றவும் செய்வர் என்பது பெறப்படுகிறது.

“மல்லலூர் மறுகின்கண் இவட்பாடும் இஃதொத்தன்
எல்லீருங் கேட்டமின் என்று
படரும் பனையீன்ற மாவும் சுடரிழை
நல்கியாள் நல்கியவை” (கலி. 138)

இப்பாடலடிகளில் தன்னை விரும்பாத தலைவியைப் பெறுதல் வேண்டி, ஊர் மன்றத்தினிடையே மடல் மாவில் ஏறி, தலைவியைப் பற்றிப் பாடுவதன் மூலம் தலைவியினிடத்தே தன் காதலைப் புலப்படுத்த வன்முறையில் ஈடுபடுகின்றான். சில நேரங்களில் தலைவி அக்காதலை ஏற்றுக் கொள்கிறாள்.

“அன்புறு கிளவியாள் அருளிவந் தளித்தலின்
துன்பத்திற் றுணையாய மடல் இனி இவட்பெற
இன்பத்துள் இடம்படலென் றிரங்கினன்” (கலி. 138)

என்பதன் மூலம் தலைவனின் வன்முறைக் காதலைத் தலைவி ஏற்றுக் கொள்கிறாள் என்பதை அறிய முடிகிறது. ஆனால், சில நேரங்களில் தலைவியின் விருப்பத்தைக் கேட்காமலேயே ஊரார் தூற்றும் பழிக்கு அஞ்சி மணமுடிக்கப்பட்டிருப்பதை,

“வருந்தமா வளர்ந்து மறுகின்கண் பாடத்
திருந்திழைக் கொத்த கிளவிகேட் டாங்கே
பொருந்தாதார் போர்வல் வழதிக் கருந்திறை
போலக் கொடுத்தார் தமர்” (கலி. 141)

என்ற அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. பாண்டியனின் போர்த்தொழிலுக்கு அஞ்சித் திறைகொடுத்த பகைவர்களைப் போன்று தலைவனின் மடல் ஏற்பாட்டால் விளைந்த குடிப்பழிக்கு அஞ்சி, பெண்ணை மணமுடித்துத் தந்துள்ளனர் என்பது மேற்கூட்டப்பட்ட பாடலடிகளின் பொருளாகும்.

வ.சுப. மாணிக்கனார் தனது தமிழ்க்காதல் நூலுள் ‘திருந்திழைக்கு ஒத்த கிளவி’ என்பதனால் மகளும் இவனைக் காதலிக்கின்றாள் என்பது பெறப்படும் என்பார் (வ.சுப.மாணிக்கனார், 2009). ஆனால், இப்பாடலின் முன்பகுதியில் தலைவன் மட்டுமே விரும்பி தலைவி அதை ஏற்காமல் இருப்பதை,

“ஓரொருகால் உள்வழிய ளாகி நிறைமதி
நீருள் நிழற்போல் கொள்கரியள் ... ..” (கலி. 141)

என்பதன் மூலமும், ‘வையகமெல்லாம் வாழுமாறு செய்கின்ற உள்ளமுடைய என்னை இரந்து வேண்டித்திரியும் நிலையிலே சீரழியக் கொடிய துயரத்தினையும் விளைவித்தாளே’ (கலி. 141) என்று தலைவன் தலைவியைத் தூற்றுவதன் வழியும் இங்கு தலைவன் மட்டுமே தலைவியின் அழகில் மயங்கிக் காதல் கொண்டமையை அறிய முடிகிறது. இனி, ‘திருந்திழைக் கொத்த கிளவி’ என்பதற்குத் திருந்திய இழையினை உடையவளைப் பெறுவதற்குப் “பொருந்தின வார்த்தைகள்” என்று நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொருந்தின வார்த்தைகள் என்பதனைத் தலைவிக்கு தான் குடி, அழகு, வீரம், புகழ் போன்றவற்றால் பொருத்தமானவன் என்று கூறிய வார்த்தையாகவே கருதலாம். இப்பாடலில் நாங்கள் இருவரும் காதலிக்கின்றோம் என்று தலைவன் குறிப்பிடவில்லை. மேலும், தலைவியின் விருப்பத்தைக் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டதற்கான குறிப்பும் பாடலில் இல்லை. எனவே, தலைவி தலைவனை விரும்பாத போதும் குடிப்பழிக்கு அஞ்சி. இசைவு தெரிவித்ததைக் காணமுடிகிறது.

மடலேறுதலில் மாற்றமும், தனிமனித வன்முறை உச்சமும்

முன்பு தலைவியின் தெருவிலோ, ஊர்மன்றத்திலோ, மடலேறுவதாக இருந்த பழக்கம் பின்பு பல ஊர்களிலும், நாடுகளிலும் மடலேறிச் செல்வதாக மாற்றமடைந்துள்ளதை,

“மடல் மா ஊர்ந்து மாலை சூடிக்
கண்ணகன் வைப்பின் நாடும் ஊரும்
ஓண்ணுதல் அரிவை நலம்பா ராட்டிப்
பண்ணல் மேவலம் ஆகி அரிதுற்று
அது பிணி ஆக விளியலங் கொல்லோ” (நற். 377)

“வில்லாப் பூவின் கண்ணி சூடி
நல்லே முறுவலெனப் பல்லூர் திரிதரும்
நெடுமாப் பெண்ணை மடல்மா னோயே” (நற். 146)

என்ற பாடலடிகளின் வழி அறியலாம். தலைவன் ஊர்த்தெருவில், மன்றத்தில் நடைபெற்ற மடலேற்றம் பல ஊர்களுக்கும், நாடுகளுக்கும் மடலேறிச் செல்வதாக மாற்றம் அடைவதற்குத் தலைவியின்

ஊரிலுள்ளவர்கள் மடலேறி வந்த தலைவனுக்கு ஆதரவு தராமையே காரணமாக இருந்திருக்கக் கூடும். இதற்கு,

“கண்டுங் கண்ணோடா திவ்வூர்” (கலி. 140)

“உணர்ந்தும் உணரா திவ்வூர்” (கலி. 140)

“அறிந்தும் அறியா திவ்வூர்” (கலி. 140)

என்ற பாடல்கள் தலைவனின் மடலேற்றத்திற்கு ஊர்மக்கள் ஆதரவு தராமல் இருந்ததை எடுத்துரைக்கின்றன. மேலும், தலைவன் மடலேறி வருவதற்குக் காரணமான பெண்ணை ஊரில் உள்ள பிற ஆடவர்கள் மணம் செய்து கொள்ளமாட்டார்கள் போலும். அதன்பின் வேற்றாரிலிருந்து வேற்றுவரைவு முடிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். எனவே, தலைவன் பிற ஊர்களுக்கும், நாடுகளுக்கும் மடல் ஏறிச் சென்று தலைவி மற்றும் அவளின் தமரின் குடிப்பழிக்கு இழுக்கு ஏற்படும்படி செய்து, வேற்றுவரைவும் தடைபட்டுப் போகச் செய்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. இவ்வாறு தான் விரும்பிய பெண்ணைப் பெறுதல் வேண்டி, அப்பெண்ணின் சுயவிருப்பத்திற்கு மாறாக, அப்பெண்ணிற்கும் அவளின் குடிக்கும் இழுக்கு ஏற்படுமாறு தலைவன் வன்முறையில் ஈடுபட்டுள்ளான். தற்காலத்தில் தன்னைக் காதலிக்க மறுக்கும் பெண்கள் மீது திராவகம் வீசுதல், கொலை செய்தல் போன்ற வன்செயலில் இளைஞர்கள் ஈடுபடுவதை இம்மடலேற்றத்தின் மீட்சியாகக் கருதலாம்.

பெண்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட கருத்தியல் வன்முறை

காதல் உணர்வு ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலருக்கும் ஒன்றாகும். காமத்துயரம் மீதுயரம் பெற்ற நிலையில் மடலேற்றம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. மடலேறுதல் என்பது ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரிய ஒன்றாகச் சங்க சமூகத்தில் நிலவியிருந்துள்ளது.

காமம் காரணமாக பெண்களும் துன்பமடைவர். ஆனால், பெண்கள் மடலேறியதாகச் சங்கப் பனுவல்களில் சான்றுகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. பெண்கள் மடலேறக் கூடாது என்பது மரபாகப் போற்றப்பட்டுள்ளது என்பதையே இது காட்டுகிறது. தொல்காப்பியமும், திருக்குறளும் இதற்குச் சான்றுபுகுகின்றன. பெண்கள் மடலேறக் கூடாது என்பது பெண்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட ஒரு கருத்தியல் வன்முறையாகவே கருத முடியும். ஆனால், பெண்கள் மடலேறக்கூடாது என்ற கட்டமைப்புக்குப்பட்டு அல்லாமல் சிறப்பற்ற பழி உண்டாக்கும் செயலாதலால் மடலேற முன்வரவில்லை நம் பழந்தமிழ்ப் பெண்கள் என்றே எண்ணிப் பெருமை கொள்ள வைக்கிறது.

தலைவன் மடல் ஏறிய பொழுது, ஊரவர்கள் யாரும் அதனைக் கண்டு கொள்ளாத பொழுது, மடலேறித் துன்பப்படுவோரின் துன்பத்தைக் களைவது சான்றோரின் அறமாகும். தலைவன் தான் செய்யும் வன்செயலுக்குச் சான்றோர் ஆதரவினைப் பெறுவதற்கு 'அறம்', 'கடமை' என்னும் கருத்தினைக் கையாளுவதை,

“உயர்நிலை யுலகம் உறீஇ யாங்கென்
துயர்நிலை தீர்த்தல் நுந்தலைக் கடனே” (கலி. 139)

“இருளுறு கூந்தலாள் என்னை
அருளுறச் செயின்ருமக் கறனுமா ரதுவே” (கலி. 140)

என்பதன் மூலம் தான் செய்யும் வன்செயலுக்கு அறத்தின் சாயம் பூசப்படுவதினை உணரலாம். மேலும், தான் மடலேறுவதற்குச் சான்றோர்கள் எழுதி வைத்துள்ள அறநூல்கள் காரணமாகின்றன என்பதை,

"அறம் பொருளின்பென் றம் மூன்றி னொன்றன்
திறஞ்சேரார் செய்யுங் தொழில் களைந்தன்
றணிநிலைப் பெண்ணை மடலூர்ந் தொருத்தி
அணிநலம் பாடி வரற்கு" (கலி. 138)

என்ற அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இங்கு அறநூல்கள் சாற்றியுள்ளதன்படி, நானும் மடலேறத் துணிந்தேன் என்று தன் வன்செயலுக்கு அறம், கடமை போன்ற கருத்துக்கள் வழி வன்செயலைச் செய்துள்ளனர்.

தலைவன் மடலேறித் தலைவிக்கும், தனக்குமுள்ள தொடர்பைத் தெருவிடையே கூறுகையில் தலைவியின் அழகைப் பல்லோர் அறிய வெளிப்படக் கூறுவதை,

"மின் அவிர் நுடக்கமும் கனவும் போல், மெய்காட்டி -
என் நெஞ்சம் என்னோடு நில்லாமை நனிவெளவி" (கலி. 138)

என்ற பாடல் அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. தலைவியின் அழகை வர்ணிக்கும் பழக்கம் சிறப்பற்றதாகவே காண முடிகிறது. இது பெண்ணைக் காட்சிப்பொருளாகப் பார்க்கும் ஆணாதிக்கத்தின் இயல்பான வெளிப்பாடாகவே உணர வைக்கிறது. பெண்களை வர்ணிப்பது புலமை நெறியாக இருந்தாலும் அது அவளைக் காட்சிப் பொருளாக, போகப் பொருளாகப் பார்க்கும் ஆணாதிக்கப் போக்கை இனங்காட்டி நிற்கிறது.

முடிவுரை

மடலேறுதல் என்பது பொற்புடைய நெறி இல்லை. பிறரை அச்சம் கொள்ளச் செய்து தம் தேவையை நிறைவேற்றுதல் தவறாகும். மடலேறுதல் பலரும் சிரித்து இகழப்படும் இழிவான செயலாகும். தலைவி மற்றும் அவளின் தமர் மீதும் ஊரார் பழிதூற்றுகின்றனர். பெண்ணைக் காட்சிப் பொருளாகப் பார்க்கும் ஆணாதிக்கத்தின் வெளிப்பாடாகவே இம்மடலேறுதல் அமைகிறது. பெண்களுக்கான வன்முறை உச்சத்தினையும், சமூகத்தின் மீது தலைவன் திணிக்கும் கருத்தியல் வன்முறைகளையும் இம்மடலேறுதல் விளக்கி நிற்கிறது.

துணைநின்றவை (References)

- கௌமாரீஸ்வரி எஸ்.(பதி.), (2005), தொல்காப்பியம் (எழுத்து, சொல், பொருள்), சென்னை: சாரதா பதிப்பகம்.
- வையாபுரிப்பிள்ளை. எஸ். (1967), சங்க இலக்கியம் பாட்டும் தொகையும், சென்னை: பாரி நிலையம்.
- குழந்தை. (2012), தொல்காப்பியர் காலத்தமிழர், சென்னை: சாரதா பதிப்பகம்.
- மாணிக்கம் வ.ச.ப. (2009), தமிழ்க்காதல், சென்னை: சாரதா பதிப்பகம்.